

YOUTH4REGIONS MÉDIAPROGRAM

Alább olvasható egy újabb cikk a fiatal újságíróknak szóló YOUTH4REGIONS blogverseny pályaművei közül.

A Youth4Regions médiaprogram a regionális politikára szakosodott újságírók új nemzedékének kiképzését támogatja. Arra ösztönzi ezeket az ifjú európaiakat, hogy beszámoljanak az uniós finanszírozású projektekről.

A középpontban az európai emberek

2020. október: Zsúfolt hónapom volt, az egyetemi beadandók és a szabadúszó projektek közötti zsonglőrködéssel, hektikus virtuális meetingekkel és magányos sétákkal telt a parton.

Globálisan azonban gyorsan történtek az események, a világ ismét a vírus karmai közé került, amely változás nélkül festette pirosra a régiókat. Nekem mégis sikerült eljutnom Brüsszelbe a 2020-as Youth4Regions médiaprogramra. Több mint 20 fiatal újságíró érkezett Európa minden részéről és azon túlról, hogy a sajtó tagjaként vegyen részt a Régiók és városok 18. európai hetén.

Sok mindenről mesélhetnék, például arról, hogy milyen tanulságokat vontam le, vagy hogy mennyire ösztönző hatással bírt egyenesen azoknak a médiacsatornáknak az európai újságírás jövőjével kapcsolatos véleményét megismerni, amelyeket napi szinten olvasok, vagy arról az érzésről, amikor a komfortzónámból kilépve felfedezhettem a mobil újságírást.

Beszélhetnék arról, milyen a döntéshozatali gépezet középpontjában lenni, amiről – még mielőtt az újságírás felé orientálódtam volna – már hosszú ideje álmodoztam. Vagy arról,

Marta szociális kérdésekkel, emberi jogokkal és a környezettel foglalkozó, európai és olasz digitális újságíró. Jelenleg Dánia és az Egyesült Királyság közötti háborúra és konfliktusokra szakosodott, Mundus Journalism-hallgatóként a „jó öreg” szóbeszéd útján hallott a Youth4Regions projektről, és arra gondolt, hogy ez nagyszerű lehetőség lehet arra, hogy kipróbálja magát az újságírás és az európai identitás területén.

hogy milyen volt megtapasztalni a magas rangú politikusok fiatal képviselőkkel szemben tanúsított nyitottságát; látni azt a szerénységet, amellyel a médiával foglalkozó szakemberek szövetségét keresték a zöld, digitális és összetartó Európa megvalósítása céljából nemcsak reménykeltő volt számomra, hanem megerősítette a páneurópai szolidaritás iránti korábbi elkötelezettségemet.

Elisa Ferreira biztos a két díjjal (balra), bizottsági tisztviselők és a legígéretesebb újságíróknak járó Megalizzi-Niedzielski-díj többi döntőse

Akár arról is beszámolhatnék, mennyire meglepődtem, amikor megtudtam, hogy kiválasztottak a Megalizzi-Niedzielski-díjra, vagy hogy túlságosan is visszahúzódom természetem miatt milyen végtelenül feszélyezetten éreztem magam a színpadon ülve, amikor a munkámat dicsérték, hiszen hivatásomnál fogva is ahhoz vagyok szokva, hogy a kamera mögött állok.

Ezek helyett inkább az emberekről szeretnék beszélni. Rendkívül gazdagító volt más emberekkel is találkozni, azokon kívül, akikkel „a korona idején” élünk együtt. A tengertől távoli, uniós épületek körüli séták még közösségi távolságtartással sem tűntek már olyan magányosnak. Ezeknek az emberi kapcsolatoknak a többletértéke azonban leginkább a résztvevők egyediségében rejlett. Tehetség, elkötelezettség, nyitottság. Számos eltérő kulturális, tudományos és szakmai háttérrel érkezünk egy közös céltól vezérelve: olyan újságírás kialakítása, amely populizmus- és félretájékoztatás-mentes, tényeket, megoldásokat és reményt közvetít. Bár hozzászóltam már a nemzetközi közegehez, újra és újra lenyűgöz, milyen óriási hatása van annak, ha ilyen sokféle és sokrétű – noha talán kicsit túl sok fehér(galléros) – ember gyűlik össze egy teremben.

A tizenévesektől kezdve a közel harmincévesekig mindannyian megoszthattuk egymással szakmai és személyes tapasztalatainkat, a világról alkotott nézeteinket, valamint az EU saját régióinkra gyakorolt hatásával kapcsolatos véleményünket. Ami

pedig a leginkább meglepett, az a résztvevőket jellemző, szenvedélyes segíteni akarás volt, legyen az egy szöveg korrektúrázása vagy egy interjú filmezésében való segítség, hogy „nyugodtan összpontosíthass a kérdésekre”.

Ez egy metafora, maga az európai álom metareprezentációja. Együttműködés: különbözőségeink ellenére és azoknak hála.

Azzal az elhatározással búcsúztam, hogy vissza fogok jönni, mert erősíteni szeretném az alig egy hét alatt megismert emberekkel való határokon átvelő együttműködést, és egyben azzal a bizonyossággal távoztam, hogy ha egy ilyen örült időszakban az EU-nak sikerült minket összehoznia és emberként tudunk kapcsolatba lépni egymással, akkor ez az együttműködés nagyobb dolgokra is képes. Az intézményeken és az általa képviselt értékeken kívül az EU valódi emberekből áll, és értük van. Végző soron csak ez számít. ■

Marta Silvia Viganò

Öregdiák – 2020. évi Youth4Regions program a legígéretesebb újságírók számára